Dana je PDE $a(x,y)u_x + b(x,y)u_y = 0$, kjer sta $a,b \in \infty(\mathbb{R}^2)$. NDE, ki ji morajo zadostiti nivojnice rešitvene ploskve u = u(x,y) je $a \, \mathrm{d} y = b \, \mathrm{d} x$. Iz dobljene enačbe izrazimo splošno konstanto C, splošna rešitev pa je u = u(x, y) = F(C). Uporabimo še začetni pogoj.

Uvedba novih spremenljivk s,t: $u_x = u_s s_x + u_t t_x$, $u_y = u_s s_y + u_t t_y$.

Poseben primer novih spremenljivk:

Če za PDE $a(x,y)u_x+b(x,y)u_y+c(x,y)u=d(x,y),\ a,b,c,d\in C^\infty(\mathbb{R}^2)$ uvajamo novi spremenljivki t in s, za kateri velja $as_x+bs_y=0$ in $at_x+bt_y\neq 0$, dobimo NDE 1. reda:

$$u_t + \frac{c}{at_x + bt_y}u = \frac{d}{at_x + bt_y}.$$

Krajšanje metode z nivojnicami: $ds = 0 = s_x dx + s_y dy$. Iz pogoja $as_x + bs_y = 0$ izrazimo npr. s_x z s_y , nesemo v enačbo ds = 0, krajšamo s_y , rešimo NDE in dobimo splošno rešitev: s = F(C). Potrebujemo neko rešitev, torej lahko izberemo kar F = id. Za t si izberemo tako funkcijo x, y (čim enostavnejšo), da bo izpolnjen pogoj $at_x + bt_y \neq 0$ in da bosta s in t neodvisni, torej da velja:

$$\det \begin{bmatrix} s_x & s_y \\ t_x & t_y \end{bmatrix} \neq 0.$$

KVAZILINIEARNA PDE

Oblika: $a(x,y,u)u_x + b(x,y,u)u_y = c(x,y,u)$. Začetni pogoj: rešitev vsebuje krivuljo $\Gamma(s) = (x_0(s),y_0(s),u_0(s))$. u = u(x,y) je ploskev z normalo $\vec{n} = (e_x, u_y, -1)$. Zaradi tipa enačbe velja $(a, b, c) \cdot \vec{n} = 0$, torej rešitvena ploskev sestoji iz krivulj, za katere velja $\dot{\gamma} = (a, b, c)$. Rešujemo <u>karakteristični sistem</u>: $\dot{x}=a(x,y,u), \quad \dot{y}=b(x,y,u), \quad \dot{u}=c(x,y,u).$ Rešitvam karakterističnega sistema pravimo <u>karakteristike</u> in načeloma napolnijo cel $\mathbb{R}^3$. Rešitva sestavimo iz krivulj (karakteristik), ki sekajo začetno krivuljo Γ : $x(0)=x_0(s),\ y(0)=y_0(s),\ u(0)=u_0(s)$. Dobimo parametrično rešitev: $x=x(t,s),\quad y=y(t,s),\quad u=x(t,s)$ u(t,s). Če se da, iz parametrične rešitve izrazimo eksplicitno rešitev u=u(x,y). Definicija: Transverzalnostni pogoj:

$$(T) = \det \begin{bmatrix} a(x_0, y_0) & b(x_0, y_0) \\ x'_0(s) & y'_0(s) \end{bmatrix} \neq 0,$$

 $(T) = \det \begin{bmatrix} a(x_0,y_0) & b(x_0,y_0) \\ x_0'(s) & y_0'(s) \end{bmatrix} \neq 0,$ kjer je (a,b) tangenta karakteristik (prvi dve komponenti), (x_0',y_0') pa tangenta začetne krivulje (prvi dve komponenti).

- (i) Če je (T) izpolnjen za vsak $s \in \mathbb{R}$, obstaja <u>natanko ena</u> rešitev začetnega problema, definirana na okolici začetne krivulje $\Gamma(s)$, $s \in \mathbb{R}$.
- (ii) če je (T) prekršen za vsak $s \in \mathbb{R}$, imamo dve možnosti:
  - a) ne obstaja rešitev, če Γ ni karakteristika (Γ je karakteristika, če je izpolnjen pogoj v točki b),
  - b) imamo neskončno rešitev, če je $\Gamma' || (a, b, c)$.

Če ima enačba neskončno rešitev (sledimo točki b) iz zgornjega izreka) in iščemo več kot eno, se lahko zgodi, da nam metoda karakteristik ponudi le eno. Ideja: izberemo si začetno krivuljo Γ_1 , ki zadošča naslednjima pogojema:

- (1) netangentno seka Γ ,
- (2) izpolnjuje (T) za originalno enačbo.

Lema: $(ax + by)u_x + (bx + dy)u_y = 0$, $a, b, d \in \mathbb{R}$, $ad - b^2 > 0$, a + d < 0. Naj bo u rešitev enačbe razreda $C^1(\mathbb{R}^2)$. Tedaj je u konstantna.

Trik za neskončne sisteme NDE za $x_n(t)$: rešimo ga s pomočjo rodovne funkcije $Q(y,t) = \sum_{n=1}^{\infty} x_n(t) y^n$. Velja: $yQ_y = \sum_{n=1}^{\infty} n x_n(t) y^n$, $Q_y - Q/y = \sum_{n=1}^{\infty} n x_n(t) y^n$ $\sum_{n=1}^{\infty} nx_{n+1}y^n$. Z upoštevanjem rekurzivne zveze dobimo PDE za Q, rešimo, razvijemo rešitev v vrsto po y.

LAGRANGEEVA METODA ZA KVAZILINEARNE PDE

Trditev: Naj bo $F: \mathbb{R}^3 \longrightarrow \mathbb{R}$ C^{∞} z lastnostma:

- (i) obstaja $p \in \mathbb{R}^3$: F(p) = 0 in $F_u(p) \neq 0$,
- (ii) F je prvi integral karakterističnega sistema $\dot{x}=a(x,y,u),\quad \dot{y}=b(x,y,u),\quad \dot{u}=c(x,y,u).$

Potem je z enačbo F(x,y,u)=0 dobro definirana implicitna rešitev enačbe $a(x,y,u)u_x+b(x,y,u)u_y)=c(x,y,u)$ na okolici točke p.

Metoda: Naj bosta F in G gladka, funkcijsko neodvisna integrala karakterističnega sistema. Potem je splošna rešitev $\Psi(F(x,y,u),G(x,y,u))=0$, kjer je Ψ poljubna funkcija. F(x,y,u)=C, G(x,y,u)=D. Metoda nam generira splošne rešitve, nimamo pa relacije med začetno krivuljo in enoličnostjo rešitve ter metode ne moremo posplošiti za nelinearne PDE.

Iz parametrične rešitve karakterističnega sistema izrazimo konstanti C in D. To sta naša prva integrala F in G, ki sta zdaj odvisna le od x, y, u, ne pa od C, D. Dobimo Ψ in upoštevamo še začetni pogoj (ga vstavimo v Ψ). Navadno lahko uganemo predpis za Ψ, da bo res enak 0. Če hočemo vedeti kaj o enoličnosti, se lotimo naloge z metodo karakteristik in preverimo transverzalnostni pogoj.

Zanimivi vzorci: $(x^2)^{\cdot} = 2x\dot{x}$, $(xy)^{\cdot} = \dot{x}y + x\dot{y}$, $(\ln x)^{\cdot} = \frac{\dot{x}}{x}$.

Trditev: Naj bosta $\vec{P}_j: \mathbb{R}^3 \longrightarrow \mathbb{R}^3, j \in \{1,2\}$, vektorski polji ortogonalni na Q(x,y,u) = (a(x,y,u),b(x,y,u),c(x,y,u)), neodvisni in rot $\vec{P}_j$. Tedaj sta njuna potenciala prva integrala karakterističnega sistema.

NELINEARNE PDE 1. REDA

Oblika: $F(x, y, u, u_x, u_y) = 0$, označimo $p = u_x$, $q = u_y$. Iščemo rešitev pri pogojih $u(\alpha(t), \beta(t)) = \gamma(t)$.

Metoda karakteristik: Za karakteristike vzamemo <u>tvorilke</u> stožca, tj. "središčne premice". To so rešitve sistema $\dot{x}=F_p, \quad \dot{y}=F_q, \quad \dot{u}=pF_p+qF_q, \quad \dot{p}=0$ $-F_x-F_up,\quad \dot{q}=-F_y-F_uq.$ Za določanje konstant upoštevamo začetno krivuljo in dva naravna pogoja:

- $F(x, y, u, p, q)|_{t=0} = 0$,
- $\Gamma' \perp \vec{n}|_{t=0}$: $(p(0), q(0), -1) \cdot \Gamma'(s) = 0$.

Če u=u(x,y) določa ploskev v prostoru, je enačba tangentne ravnine na to ploskev v točki (x,y,u(x,y)) enaka: $u_x(X-x)+u_y(Y-y)-(U-u)=0$ (normala ravnine je $(A, B, C) = (u_x, u_y, -1)$). Razdalja od tangentne ravnine do točke (a, b, c) je:

$$\mathrm{d}(AX + BY + CU + D = 0, (a, b, c)) = \frac{|Aa + Bb + Cc + D|}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}.$$

Eksistenčni izrek za nelinearne PDE 1. reda

Izrek: Naj bou=u(x,y)rešitev začetnega problema

$$F(x, y, u, u_x, u_y) = 0, \quad u(\alpha(s), \beta(s)) = \gamma(s), \quad \text{za } s \in \mathcal{I}.$$

Če sta $p(s)=u_x(\alpha(s),\beta(s))$ in $q(s)=u_y(\alpha(s),\beta(s))$ edini funkciji, za kateri velja:

- $(1) \ \, (T) = \det \begin{bmatrix} \alpha' & \beta' \\ F_p & F_q \end{bmatrix} (s) \neq 0 \quad \forall s \in \mathcal{I},$
- (2) $F(\alpha(s), \beta(s), \gamma(s), p(s), q(s)) = 0 \quad \forall s \in \mathcal{I},$
- (3) $(p(s), q(s), -1) \cdot (\alpha'(s), \beta'(s), \gamma'(s)) = 0 \quad \forall s \in \mathcal{I}.$

Potem je rešitev u enolična.

Pfaffova enačba

Oblika: p(x, y, z) dx + q(x, y, z) dy + r(x, y, z) dz = 0. Geometrijski pomen: $\vec{F} = (p, q, r)$. Iščemo družino ploskev $G(x, y, z) = C \in \mathbb{R}$, ki je pravokotna na $\vec{F}$, tj. obstaja $\mu = \mu(x, y, z)$: grad $(G) = \mu \vec{F}$.

Lema: Potreben in zadosten pogoj za rešitev Pfaffove PDE je $\vec{F} \cdot \text{rot} \vec{F} = 0$.

Velja: $rot(\mu \vec{F}) = grad\mu \times \vec{F} + \mu rot \vec{F}$.

Metoda za reševanje: Predpostavimo, da iščemo rešitve, katerih presek z ravnino z = konst. je krivulja brez samopresečišč. Na tem preseku velja p dx + q dy = 0. Torej imamo rešitev te NDE: u(x, y, z) = C(z). Rešitev iščemo z nastavkom G(x, y, z) = u(x, y, z) - C(z). Če je potreben pogoj izpolnjen, obstajata C in μ , da je grad $(G) = \mu \vec{F}$.

Ko iz zveze grad $(G) = \mu \vec{F}$ izračunamo C(z), ga vstavimo v G(x, y, z) = u(x, y, z) - C(z). Rešitev je družina ploskev G(x, y, z) = 0.

LINEARNE PDE 2. REDA

Oblika: $a(x,y)u_{xx}+2b(x,y)u_{xy}+c(x,y)u_{yy}+1$. red = 0. $\delta=b^2-ac$. Ločimo tri tipe PDE:

- (i) če je $\delta > 0$ na D, je PDE hiperbolična na D,
- (ii) če je $\delta = 0$ na D, je PDE parabolična na D,
- (iii) če je $\delta < 0$ na D, je PDE eliptična na D.

Vsi trije tipi se prevedejo na kanonično obliko z vpeljavo novih koordinat (t, s):

- (i) Za (t,s) vzamemo neki rešitvi enačb $at_x + (b+\sqrt{\delta})t_y = 0$, $as_x + (b-\sqrt{\delta})s_y = 0$. Dobimo: $u_{st} + 1$. red = 0.
- (ii) Za t vzamemo neko rešitev enačbe $at_x + bt_y = 0$, za s pa poljubno funkcijo, neodvisno od t. Dobimo: $u_{ss} + 1$. red = 0.
- (iii) Poiščemo (kompleksno) rešitev $av_x + (b + \sqrt{\delta})v_y = 0$. Vzamemo t = Re v in s = Im v. Dobimo: $u_{tt} + u_{ss} + 1$. red = 0.

Za računanje enačb, ki porodijo nove spremenljivke, uporabiš čisto prvo (najbolj na začetku, prvi list, prvi način reševanja za prvo obliko) metodo z nivojnicami. Tj. iz enačbe v zgornjih točkah izraziš npr. v_x in jo neseš v $dv = 0 = v_x dx + v_y dy$, krajšaš v_y , rešiš NDE et voilà!

Pomoč: $u_x = u_s s_x + u_t t_x$, $u_y = u_s s_y + u_t t_y$, $u_{xx} = (u_x)_s s_x + (u_x)_t t_x$, $u_{xy} = (u_x)_s s_y + (u_x)_t t_y$, $u_{yy} = (u_y)_s s_x + (u_y)_t t_x$.

Pri iskanju rešitev PDE v kanonični obliki dobiš splošni funkciji C(t) in D(s).

VALOVNA ENAČBA

Oblika: $u_{tt} - c^2 u_{xx} = 0$. $x \in \mathbb{R}$ je točka na struni, $t \geq 0$. u = u(x,t) predstavlja odmik točke v danem času. Novi spremenljivki: $\xi = x + ct$, $\eta = x - ct$. Splošna rešitev: $u = F(\xi) + G(\eta) = F(x + ct) + G(x - ct)$.

d'Alembertova formula za homogeno valovno enačbo pri pogojih $u(x,0)=f(x),\ u_t(x,0)=g(x)$: $u(x,t)=\frac{1}{2}(f(x+ct)+f(x-ct))+\frac{1}{2c}\int_{x-ct}^{x+ct}g(s)\,\mathrm{d}s.$

Trikotnik vpliva označimo z $\triangle(x_0,t_0)$ in je določen s točkami $(x_0-ct_0,0),(x_0+ct_0,0),(x_0,t_0)$. Na grafu je x na x- osi, t pa na y-osi.

Nehomogena valovna enačba: $u_{tt} - c^2 u_{xx} = F(x,t)$. Rešitev je oblike: $u(x,t) = u_{\text{HOM}}(x,t) + u_{\text{PART}}(x,t)$, kjer je $u_{\text{PART}}(x,t) = \frac{1}{2c} \iint_{\triangle(x,t)} F(\xi,\tau) \, \mathrm{d}\xi \, \mathrm{d}\tau$.

Za partikularni del torej integriramo: $u_{\text{PART}}(x,t) = \frac{1}{2c} \int_0^t \mathrm{d}\tau \int_{x-c(t-\tau)}^{x+c(t-\tau)} F(\xi,\tau) \,\mathrm{d}\xi.$ Odvod integrala: $F(x) = \int_{u(x)}^{v(x)} f(x,s) \,\mathrm{d}s.$ Potem $F'(x) = \int_{u(x)}^{v(x)} \frac{\partial}{\partial x} f(x,s) \,\mathrm{d}s + f(x,(v(x))v'(x) - f(x,u(x))u'(x).$

Trditev: Naj bodo f,g in $F(\cdot,t)$ lihe za $t\geq 0$. Tedaj je d'Alembertova rešitev tudi liha. Ob predpostavkah $f\in \mathcal{C}^2(\mathbb{R}), g\in \mathcal{C}^1(\mathbb{R}), F, \frac{\partial F}{\partial x}\in \mathcal{C}(\mathbb{R}^2)$ dobimo klasično rešitev, tj. $u \in C^2(\mathbb{R}^2)$.

SEPARACIJA SPREMENLJIVK

 $L^2([-\pi,\pi])=\{f:[-\pi,\pi]\longrightarrow\mathbb{R},\int_{-\pi}^{\pi}|f|^2\,\mathrm{d}x<\infty\}$ je vektorski prostor s skalarnim produktom $\langle f,g\rangle=\int_{-\pi}^{\pi}f(x)g(x)\,\mathrm{d}x$. Množica funkcij $\{\frac{1}{2\pi}, \frac{1}{\pi}\sin x, \frac{1}{\pi}\cos x, \frac{1}{\pi}\cos 2x, \frac{1}{\pi}\cos 2x, \dots\}$. je kompleten (vsako funkcijo se da na enoličen način razviti v tem sistemu), ortonormiran sistem za ta produkt. Fourierjev razvoj: $f \in L^2([-\pi, \pi])$:

 $\tilde{f}(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx),$

 $a_n = \langle f, \frac{1}{\pi} \cos nx \rangle = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx \, dx, \quad n \in \mathbb{N}_0,$

 $b_n = \langle f, \frac{1}{\pi} \sin nx \rangle = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx \, dx, \quad n \in \mathbb{N}.$

Sinusna in kosinusna vrsta: $f \in L^2([0,\pi])$. Za tako funkcijo obstaja liha in soda razširitev na $[-\pi,\pi]$. Za $\tilde{f}^S$ so $b_n=0$, za $\tilde{f}^L$ pa $a_n=0$.

Posledica: Na $[0,\pi]$ za f obstajata dva razvoja: sinusna vrsta: $\tilde{f}(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \tilde{b}_n \sin nx$ in kosinusna vrsta: $\tilde{f}(x) = \frac{\tilde{a}_0}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \tilde{a}_n \cos nx$, kjer sta:

 $\tilde{a}_n = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(x) \cos nx \, dx, \quad n \in \mathbb{N},$

 $\tilde{b}_n = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(x) \sin nx \, dx, \quad n \in \mathbb{N}_0.$

S substitucijo lahko razvoje prevedemo na poljuben interval [-L,L] oz. [0,L], L>0. V tem primeru je $\{\frac{1}{2L},\frac{1}{L}\sin\frac{n\pi x}{L},\frac{1}{L}\cos\frac{n\pi x}{L},\dots\}$ KONS.

 $\textbf{Uporabni integrali:} \ \int_a^b \sin(\frac{n\pi x}{b-a})^2 \, \mathrm{d}x = \int_a^b \cos(\frac{n\pi x}{b-a})^2 \, \mathrm{d}x = \frac{(b-a)\left(\sin\left(\frac{2\pi an}{b-a}\right) - \sin\left(\frac{2\pi bn}{b-a}\right) + 2\pi n\right)}{4\pi n}, n \in \mathbb{C}$ $(\int_a^b x^i \sin(kx) \, \mathrm{d}x)_{1,2} = (\frac{-\sin(ak) + ak\cos(ak) + \sin(bk) - bk\cos(bk)}{k^2}, \frac{(a^2k^2 - 2)\cos(ak) - 2ak\sin(ak) + (2 - b^2k^2)\cos(bk) + 2bk\sin(bk)}{k^3})$ $\left(\int_{a}^{b} x^{i} \cos(kx) \, \mathrm{d}x\right)_{1,2} = \left(\frac{-ak \sin(ak) - \cos(ak) + bk \sin(bk) + \cos(bk)}{12}, \frac{(2 - a^{2}k^{2}) \sin(ak) - 2ak \cos(ak) + (b^{2}k^{2} - 2) \sin(bk) + 2bk \cos(bk)}{12}\right)$ $\int_{a}^{b} (x-a)(b-x)\sin(kx) dx = \frac{k(a-b)(\sin(ak)+\sin(bk))+2\cos(ak)-2\cos(bk)}{2}$ $\int_{a}^{b} (x-a)(b-x)\cos(kx) \, \mathrm{d}x = \frac{k(a-b)(\cos(ak) + \cos(bk)) - 2\sin(ak) + 2\sin(bk)}{2}$

 $\int_a^b \sin(mx)\cos(kx)\,\mathrm{d}x = \frac{-k\sin(ak)\sin(am) - m\cos(ak)\cos(am) + k\sin(bk)\sin(bm) + m\cos(bk)\cos(bm)}{2m\cos(am) + k\sin(bk)\sin(bm) + m\cos(bk)\cos(bm)}$

 $\int_{a}^{b} \sin(mx) \cos(kx) dx = \frac{k^{2} - m^{2}}{k^{2} - m^{2}}$ $\int_{a}^{b} \sin(mx) \sin(kx) dx = \frac{-m \sin(ak) \cos(am) + k \cos(ak) \sin(am) + m \sin(bk) \cos(bm) - k \cos(bk) \sin(bm)}{k^{2} - m^{2}}$

 $\int_a^b \cos(mx)\cos(kx)\,\mathrm{d}x = \tfrac{-k\sin(ak)\cos(am) + m\cos(ak)\sin(am) + k\sin(bk)\cos(bm) - m\cos(bk)\sin(bm)}{k^2 - m^2}, \text{ povsod so } m, n, k \in \mathbb{C}$

Metoda separacije: Kdaj jo uporabimo: <u>Trivialen pogoj:</u> Imamo eno spremenljivko na omejenem območju in s homogenimi robnimi pogoji, npr.

 $x \in [0, L]$: $\alpha u(0, t) + \beta u_x(0, t) = 0$, $\gamma u(t) + \delta u_x(L, t) = 0$, $\alpha, \beta, \gamma, \delta \in \mathbb{R}$.

Netrivialen pogoj: Diferencialni operator, ki določa PDE, zadošča Sturm-Liouvillovi teoriji, tj. množica lastnih funkcij, ki jih dobimo iz robnega problema tvori K.O.N.S.

Štirje koraki metode: (zato K.O.N.S. 4)

#1: Separacija: nastavek u(x,t) = X(x)T(t). (Nastavek vstavi v enačbo in loči spremenljivke, dobljeno enačbo pa enači z $\mu \in \mathbb{R}$.)

#2: Določanje lastnih funkcij $\{X_n\}_{n\in\mathbb{N}}$ iz robnega problema za NDE. (Reši NDE za X, homogeni robni pogoji ti dajo začetne pogoje za NDE. Obravnavati moraš možnosti $\mu > 0, \mu = 0, \mu < 0$. Če je v kakšnem primeru $X \equiv 0$, lastnih funkcij v tem primeru ni. Pri izbire množice lastnih funkcij, lahko splošno konstanto za vsak člen BŠS postaviš na 1.)

#3: Iskanje pripadajočih $\{T_n\}_{n\in\mathbb{N}}$. (Z μ , ki ga dobiš v #2 in določa družino lastnih funkcij, reši še NDE za T. Splošno konstanto lahko tu pustiš, lahko si misliš, za je v njej spravljena konstanta iz množice lastnih funkcij za X.)

#4: Splošna rešitev $u = \sum_{n=1}^{\infty} X_n T_n$. (Rešitev naj bi bila odvisna od števno mnogo konstant, ki jih določiš iz nehomogenega robnega pogoja. Dobro je opaziti morebitne sinusne/kosinusne vrste, ki jih dobiš z robnim pogojem, in upoštevati zvezo s koeficienti iz razvoja v sinusno/kosinusnov vrsto, torej $C_n = a_n \text{ ali } b_n.$

Če za nobeno od spremenljivk nimamo homogenega robnega pogoja, razbijemo problem na dva dela, npr: $\Delta u=0$ razbijemo na $u=v+w,~\Delta v=0$ in $\triangle w = 0$, pri čemer v-ju in w-ju damo vsakemu en homogen robni pogoj in en pogoj, ki je od u-ja.